

μυοπάρων

Παρασκευή, 22 Ιουνίου 2012
7:32 πμ

Σημασία:

Βρικογολέτα (μυοπάρων, πολάκα ή ναβέτα)

Η βρικογολέτα ή βρικογόλετο ή γολετόβρικο ήταν, όπως δείχνει η ονομασία του, ένα «υβριδικό» αχάφος, προερχόμενο από συνδυασμό στοιχείων βρικού και γολέτας. Οι Έλληνες λόγιοι το αποκαλούσαν «μυοπάρων» σύμφωνα με την αρχαία-μεσαιωνική ορολογία, ενώ αποκαλείτο και πολάκα ή [ναβέτα](#) (σε άλλες περιπτώσεις, ο όρος «πολάκα» αντιστοιχεί στις ευρωπαϊκές κορβέτες). Επρόκειτο ουσιαστικά για ένα εμπορικό σκάφος εξοπλισμένο για πόλεμο. Η βρικογολέτα ήταν φημισμένη για την ευελιξία, την ταχύτητα και την αξιόλογη δύναμη πυρός της (8-12 πυροβόλα). Ειδικά οι Σπετσιώτες διέθεταν αρκετές βρικογολέτες. Φαίνεται ότι οι ελληνικές βρικογολέτες εντυπωσίασαν τόσο τους Οθωμανούς πλοιοκτήτες κατά την Επανάσταση, ώστε μετά τη λήξη της αρκετοί αγόρασαν από τους Έλληνες πολλές βρικογολέτες για το εμπόριο τους.

Ετυμολογία:

Ναβέτα από το Ιταλικό Naveta = Υποκοριστικό του nave = πλοιο αλλά συνηθέστερο τρικαταρτο πολεμικό Μυοπάρων από το αρχ. Ελλ. Μυω (κλείω) + πάρων

μυοπάρων, πειρατικό πλοίο. Μῦς γεν μύος + πάρων: Δες Πάρων .

Αλλατο μύο- προέρχεται μαλλον από το ρήμα μύω: κλείω

The etymology of the words of the Greek language [by F.E.J. Valpy].

Πβλ. Μυο-δρομω και ημι-μυο-δρόμων = μπαρκο μπέστια.

— Πάρε το καρτάκι για χαρτζιλίκι και τράβα στο Μπουγιούκντερε. Γύρευε το **μπαρκομπέστια** του καπετάν Μπισμάνη κ' έμπα μέσα. Αυγή χαράματα σαλπάρετε για τη Μαύρη Θάλασσα.

Ανδρέα Καρκαβίτσα - Τα λόγια της πλήρης - Η δικαιοσύνη της Θάλασσας.

Ξενόγλωσσα

Ιταλικά: Navetta,

Αγγλικά:

pinnacle (n.) Look up pinnacle at Dictionary.com

small, light vessel, 1540s, from M.Fr. pinace (earlier spinace, 15c., from O.Fr. espinace, Mod.Fr. péniche; also attested as Anglo-L. spinachium (mid-14c.)); of unknown origin. The French word perhaps is from It. pinaccia or Sp. pinaza, from pino "pine tree; ship" (Latin pinus "pine tree" also had a secondary sense of "ship, vessel"). But variations in early forms makes this uncertain.

Γαλλικά:pinace

PÉNICHE, subst. fém.

Étymol. et Hist.1. 1803 «canot d'un navire» (Mercure de France, XIII, 142 ds Fonds Barbier); 2. 1804 «embarcation légère utilisée dans l'appui aux navires de guerre (ici dans la flotte de Boulogne destinée au débarquement en Angleterre) (Napoléon, Lettre à Bruno, 8 thermidor, an XII ds Rob.); 3. 1859 «embarcation fluviale destinée au transport de marchandises» (Ponson du Terr., loc. cit.). Empr., avec déformation par métathèse et changement de finale, à l'angl. pinnacle (prononc. [pines]) att. dep.le xvies. au sens de «petit vaisseau utilisé pour accompagner et aider, grâce à sa maniabilité, des navires plus grands» d'où «canot d'un navire» et lui-même empr. au m. fr. pinace (v. pinasse).

Κυπρ. ιδιωμα = γαλιούνιν^{184.192}

Εικόνες

Φράσεις

Παροιμίες

Παραδείγματα

Τεχνη

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Πεζογραφία:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ποίηση

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis